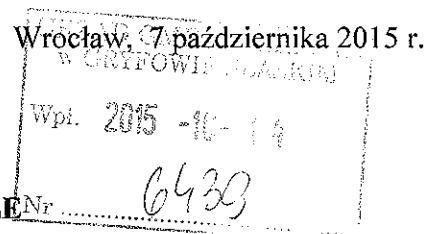

WOJEWODA DOLNOŚLASKI
NR NK-N.4131.34.36.2015.MG

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

w sprawie ustalenia maksymalnego wynagrodzenia dziennego opiekuna oraz zasad jego ustalania

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami)

stwierdzam nieważność

§ 2 pkt 3 uchwały Rady Gminy Gryfów Śląski z dnia 18 września 2015 roku nr X/48/15 w sprawie ustalenia maksymalnego wynagrodzenia dziennego opiekuna oraz zasad jego ustalania.

Uzasadnienie

Rada Gminy Gryfów Śląski na sesji w dniu 18 września 2015 r. podjęła uchwałę nr X/48/15 z w sprawie ustalenia maksymalnego wynagrodzenia dziennego opiekuna oraz zasad jego ustalania.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru dnia 25 września 2015 roku.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 2 pkt 3 uchwały z istotnym naruszeniem art. 43 ustawy z dnia 4 lutego 2011 o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1457 ze zmianami) – zwaną dalej ustawą.

Rada mocą przedmiotowej uchwały, stosownie do treści art. 43 ustawy ustaliła maksymalne wynagrodzenie dziennego opiekuna, które to wynagrodzenie według § 1 uchwały wynosi 4,00 zł brutto za każdą godzinę faktycznie sprawowanej opieki nad jednym dzieckiem. Z kolei w § 2 uchwały zostały uregulowane zasady ustalania tego wynagrodzenia.

Przechodząc do oceny legalności przedmiotowej uchwały, wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 43 ustawy, rada gminy uchwała w drodze uchwały maksymalną wysokość wynagrodzenia dziennego opiekuna oraz określa zasady jego ustalania.

Rada wypełniając dyspozycję przepisu kompetencyjnego poprzez wprowadzenie wysokości maksymalnego wynagrodzenia i zasad jego ustalania określiła także czas sprawowania opieki za które będzie wypłacane wynagrodzenie (§ 2 pkt 3). Zdaniem organu nadzoru, postanowienie to wykracza poza przyznane Radzie upoważnienie do określenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia dziennego opiekuna oraz zasad określenia tego wynagrodzenia. Nie stanowi ono bowiem ani o maksymalnej wysokości wynagrodzenia, ani o zasadach jego ustalania.

Mając powyższe na względzie organ nadzoru wskazuje nadto, że kwestionowany zapis uchwały winien zostać uregulowany w umowie o świadczenie usług zawieranej pomiędzy gminą a opiekunem dziennym. Według art. 36 ust. 3 ustawy umowa taka określa bowiem w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) cel i przedmiot umowy;
- 3) czas i miejsce sprawowania opieki;

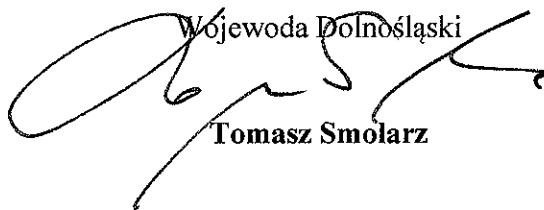
- 4) liczbę dzieci powierzonych opiece;
- 5) obowiązki dziennego opiekuna;
- 6) wysokość wynagrodzenia oraz sposób i termin jego wypłaty;
- 7) czas, na jaki umowa została zawarta;
- 8) warunki i sposób zmiany, a także rozwiązania umowy.

Wśród elementów obligatoryjnych umowy wyróżnić można m. in. czas sprawowania opieki, za które będzie przysługiwać wynagrodzenie. Jest to więc ten element, który Rada uregulowała w § 2 pkt 3 uchwały.

Organ nadzoru wskazuje, że podejmując każdy akt prawny Rada winna mieć na uwadze treść art. 7 Konstytucji stanowiący o działaniu na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Podejmując każdy akt prawny (o charakterze prawa miejscowego, jak i nie posiadający takiego charakteru) zawsze należy mieć na uwadze naczelną zasadę prawa administracyjnego, a mianowicie zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny, zakazuje się również dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141) „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Tomasz Smolarz